

La tribuna

Assegurar el futur de la nostra plaça financera

Hauriem de procurar, majoria i oposició, no fer ruqueries en les relacions econòmiques exteriors

JALME

Bartumeu

En poques setmanes s'està donant una gran acceleració de l'evolució del secret bancari arreu d'Europa.

El dilluns 27 de maig, **Àngel Gurria**, secretari general de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) publicava a les pàgines d'El País una tribuna amb un títol contundent: *Prou de divergència fiscal*.

El màxim responsable de l'OCDE hi recordava que més enllà de les famoses «lístes de l'OCDE» publicades l'any 2009, «tots els centres financers del món que, sota pressió, s'havien compromès a acabar amb el secret bancari, han donat compliment a la seva paraula».

Recordem que el 2009 el govern socialdemòcrata va fer que Andorra esdevingués membre del Fòrum Global sobre Transparència i Intercanvi d'Informació promogut per la mateixa OCDE. Aquell Fòrum fa una avaluació constant dels cent vint països membres, en base a criteris precisos i

exigents. El Fòrum examina la pràctica efectiva de l'intercanvi de cada país i posteriorment tramet una qualificació global que avalua el seu comportament.

A la tardor hi haurà una primera sèrie de cinquanta qualificacions entre les quals hi hauria d'haver la d'Andorra.

Casualitats del calendari van fer que el mateix dia que el secretari general de l'OCDE publicava la tribuna a El País, el primer ministre de Luxemburg **Jean Claude Juncker** rebia la visita del cap de Govern d'Andorra, **Antoni Martí**. A ben segur que van parlar de l'inevitable salt qualitatiu de transparència que ha constituït la negociació i posterior signatura per a Andorra d'una vintena d'acords internacionals d'intercanvi d'informació bancària a la demanda que Andorra va endegar, amb el govern socialdemòcrata, el setembre del 2009 i que, precisament, va permetre que el nostre país sortís el febrer del 2010 de la famosa llista de l'OCDE.

Pensava en aquella trobada quan el dissabte passat vaig assistir a París al Fòrum dels Progressistes Europeus.

En una sala de La Mutualité, plena de gom a gom, **Jacques Delors** ens volia posar en guàrdia contra «... uns

adversaris que no són pas en el debat democràtic».

I es referia «... al marasme econòmic i social» i «... al populisme que s'alimenta de la globalització...» per suscitar pors i reflexes conservadors.

Delors va recordar també que «... quan els governs fan ruqueries, els pobles paguen els plats trencats».

A casa nostra hauriem de procurar tots plegats, majoria i oposició, no fer ruqueries en la definició del nou marc de relacions econòmiques exteriors.

El primer ministre de Luxemburg manifestava recentment al seu parla-

ment, durant el darrer debat de política general el següent:

«Si volem assegurar el futur de la nostra plaça financera, hem de participar activament a l'establiment de les regles que emmarquen les activitats financeres internacionals».

Aquestes manifestacions haurien d'encoratjar el govern de DA a seguir en el solc de la transparència i a no escoltar els cants de sirena populistes que tornen a insistir que Andorra no pot aplicar les noves mesures que ens demana l'OCDE i la Unió Europea, fins que «ho faci tothom». Aquesta seria una estratègia equivo-

cada i perillosa per a Andorra. L'estiu del 2009 ja vam veure, en primera línia de foc, on ens havia portat una estratègia semblant aquella de «no ser els últims però tampoc els primers».

VAM HAVER de treballar sense defallir setmanes senceres per a poder treure Andorra del mal pas, de la llista fosca de paradisos fiscals, que ens tancava la porta d'unes relacions econòmiques positives i impedia als empresaris i professionals poder exportar des d'Andorra béns i serveis en condicions adients de competitivitat.

Aquesta setmana s'ha reunit el G8 a Irlanda del Nord. **Àngel Gurria** hi ha presentat els elements clau per establir, segons l'OCDE, un estàndard únic i global sobre l'intercanvi automàtic d'informació bancària.

El mes de juliol, quan es reunirà el G20, el secretari de l'OCDE hi presentarà un pla d'acció contra el que **Àngel Gurria** defineix com «... l'erosió de les bases fiscals i la deslocalització de beneficis mitjançant la planificació agressiva». No podem tancar els ulls a la realitat: tot va ara molt ràpid. Si badem en patirem les conseqüències. **Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra**